

Biologie a ekologie

Vlci tvoří rodinné skupiny - smečky, které mají přesně určenou sociální strukturu. Její velikost záleží na dostupnosti potravy v rámci osídleného území, stejně jako na dostupnosti kořistí. V oblastech, kde základem potravy jsou velká zvířata, jako třeba los nebo jelen, vlčí smečky dosahují větší početnosti. Pravděpodobně skupiny lovcí menší kořisti jsou méně početné, vzhledem k disponování menšími potravinovými zásobami a jejich nedostatku. (Schmidt a Mech 1997, Mech a Boitani 2003). V karpatských podmínkách vlčí smečka může čítat od 2 do 12 jedinců, avšak v průměru je tvořena 4-5 jedinci.

Typická rodinná skupina zahrnuje alfa pár (pár dominující ve stádu, obvykle jako jediný přístupující k rozmnožování), mladé jedince z několika posledních let a občas i nepříbuzné jedince. Vlci samotáři jsou mladí jedinci, kteří opouštějí rodnou smečku za účelem hledání partnera a nového území, stejně tak vlci z rozbité smečky.

Alfa pár vstupuje do říje v únoru, mláďata přicházejí na svět převážně v květnu. Reprodukční útočiště nacházejí obvykle na těžce dostupných místech, s přístupem k vodě. Narození se konají většinou v noře nebo pod vývratem stromu. Občas samice porodí mladé na povrchu zemi, v nepatrných prohlubeninách, které jsou dobře kryty vegetací. Všechna reprodukční útočiště tohoto typu se dají nesmírně těžko lokalizovat v terénu, neboť samice dbá na to, aby byla dobře maskována. Část z trvalejších reprodukčních nor může být postupně využívána přes mnoho let. Vrh čítá obvykle od 4 do 6 štěňat, ale jejich smrtelnost je vysoká a do zimy přežívají v průměru 2-3 štěňata. Mláďata přicházejí na svět hluchá a slepá. Několik prvních týdnů mláďata tráví v noře nebo jiném útočisti, pod bdělou péčí rodinné skupiny. Matka je krmí mlékem. Po několika týdnech mláďata obvykle jsou přenášena do jiné skrýše. Po opuštění útočiště (většinou v červenci nebo v srpnu) mláďata si hrají v sousedství nory a díky tomu začínají proces socializace. Mléčná potrava je nahrazována masnou, která je

přenášena v žaludcích a pak zvrácena ostatními členy rodinné skupiny. Výuka lovu začíná teprve v 7. měsíci života. Spolu se zbytkem stáda se tehdy potulují do značných vzdáleností a časem začínají čím dál aktivněji se zúčastňovat lovu. Mladí zůstávají s rodinou od 10 do 54 měsíců (v průměru po dobu 22 měsíců). Hlavním faktorem ovlivňujícím délku období, během kterého mladí vlci zůstávají ve stádu, je dostupnost potravy a možnost vykrmení větší skupiny (Wierzbowska 2010). Po opuštění rodiny migrují za účelem hledání vlastního území nebo se zapojují do jiné skupiny. Obvykle mladí samci migrují do větších vzdáleností než samice. Nejdelší zaznamenaná vzdálenost, která byla překonána jedincem během disperze činila přes 900 km. Předpokládá se, že hlavním faktorem, ovlivňujícím osídlení migrujících jedinců jsou spíše šance dosažení reprodukčního úspěchu, nežli dostupnost potravy. (Mech i Boitani 2003).